

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

KATEDRA OBRONY REGIONALNEJ I CYWILNEJ

Ppłk J. HYLÉN-CAVALLIUS
SZWEDZKA SZKOŁA SZTABU I WOJNY

SYSTEM OBRONY TERYTORIALNEJ I CYWILNEJ

Przebieg wykładu prezentowanego kadrze i słuchaczom
Akademii Obrony Narodowej

3

Biblioteka Główna
Akademii Obrony Narodowej

~~S/1729~~

05 001729-003-0

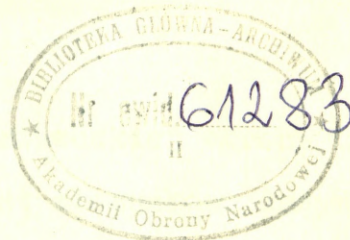
61283

WARSZAWA

1992

KATEDRA OBRONY REGIONALNEJ I CYWILNEJ

Ppłk J. HYLÉN - CAVALLIUS

SZWEDZKA SZKOŁA SZTABU I WOJNY

SYSTEM OBRONY TERYTORIALNEJ I CYWILNEJ

Przekład wykładu prezentowanego kadrze i słuchaczom
Akademii Obrony Narodowej

~~B~~

~~S/1729~~

Przełożył: kpt. Krzysztof GĄSIOREK

SYSTEM OBRONY TERYTORIALNEJ I CYWILNEJ

Przedstawię Wam zwięzły przegląd szwedzkiej obrony terytorialnej i obrony cywilnej. Szwecja jest stosunkowo dużym państwem o małej liczbie ludności, z wieloma rzadko zaludnionymi obszarami. Podstawowym celem obrony Szwecji jest zapewnienie skutecznego oporu wewnątrz państwa oraz skoncentrowanie wysiłków i możliwości na obronie granic i wybrzeża morskiego. Długość wybrzeża i granic jest znaczna. Przeciwnik ma zatem możliwość wyboru czasu, miejsca i kierunku atakowania.

Trudne zadania obronne mogą być pomyślnie realizowane tylko wtedy, gdy wszyscy mężczyźni zdolni do służby wojskowej będą przygotowywani do udziału w obronie militarnej. Dlatego też obowiązkowa służba wojskowa jest warunkiem utrzymania silnej i odstraszającej obrony.

Jednostki czasu "W" są prawie całkowicie złożone z rezerwistów. Większość oficerów to także rezerwiści. Najważniejszymi jednostkami czasu "W" są brygady. Liczą one ponad 5 tysięcy żołnierzy, którzy są w stanie wykonać najtrudniejsze zadania. W wypadku atakowania granicy lub wybrzeża morskiego brygady muszą zmobilizować się i ześrodkować w rejonie inwazji. Do ubezpieczenia brygad i innych specjalistycznych jednostek bojowych oraz zapewnienia im możliwości wykonania zadań niezbędna jest obrona terytorialna.

Obrona terytorialna spełnia ważną funkcję, polegającą na przygotowaniu brygadam warunków swobodnego działania. Jej głównym zadaniem jest obrona ważnych obszarów strategicznych /np.:

porty, lotniska, bazy wojskowe, rejony wysadzania desantów morskich i powietrznych, węzły komunikacyjne/.

Obrona terytorialna składa się z różnego rodzaju jednostek obrony lokalnej i Gwardii Narodowej /GN/. W całym kraju tworzy się wiele jednostek obrony lokalnej. Są one formowane lokalnie, w pobliżu rejonów rozwinięcia czasu "W", i dlatego mobilizują się i osiągają gotowość do działań w bardzo krótkim czasie. Składają się z rezerwistów przenoszonych z jednostek bojowych z chwilą osiągnięcia wieku 30-35 lat.

Szwedzka GN jest częścią sił zbrojnych. Jej podstawowym zadaniem jest ochrona ważnych obiektów i urządzeń. Przynależność do GN jest dobrowolna, a jej członkami są mężczyźni zwolnieni z poboru oraz ci, którzy ukończyli 47 lat. GN jest wspierana przez ok. 20 tys. kobiet z różnych organizacji ochotniczych. Kobiety obsługują kuchnie polowe, wykonują prace administracyjne oraz pełnią obowiązki jako kierowcy.

Członkowie szwedzkiej GN przechowują broń, amunicję i mundury w domach i po ogłoszeniu alarmu są gotowi do natychmiastowego działania.

GN odgrywa ważną rolę w systemie ochrony i obrony lokalnych urządzeń i obiektów. Pododdziały GN ochraniają porty, linie kolejowe, lotniska, a także wojskowe i cywilne składy materiałowe oraz zabezpieczają proces mobilizacji państwa. Ponadto uczestniczą w działaniach rozpoznawczych i organizują partyzantkę.

Powszechna GN jest zorganizowana w rejony GN, które obejmują zazwyczaj miasto, dzielnicę lub mniejszy obszar. W każdym rejonie GN jest kilka obszarów zwanych dystryktami GN.

Jednostki Przemysłowej GN tworzone są we wszystkich ważniejszych zakładach przemysłowych oraz takich organizacjach, jak Koleje Państwowe i Poczta Szwedzka. Personel tych jednostek rekrutuje się z miejscowych pracowników, którzy wyrażają wolę pozostania i pełnienia służby w placówkach cywilnych w razie wojny.

Szwedzka GN jest wyposażona zarówno w starsze, jak i nowocześniejsze uzbrojenie, np.: karabiny automatyczne, lekką broń przeciwpancerną i karabiny maszynowe. Niektóre elementy wyposażenia są przejmowane z armii, jeśli przezbraja się ją w nowy, bardziej nowoczesny sprzęt.

Dowodzenie jednostkami obrony lokalnej i GN jest realizowane przez dowódców. W Szwecji utworzono 26 obwodów obrony. Obwody pokrywają się z prowincjami czy okręgami administracji cywilnej. Ułatwia to efektywną współpracę między wojskowymi i cywilnymi władzami lokalnymi. Jednostki lokalne są zorganizowane w grupy, które składają się z różnych pododdziałów /bataliony, kompanie, plutony/ - stosownie do zadań. Grupy te podlegają dowódcy obwodu.

Jak już poprzednio wspomniałem, jednostki obrony lokalnej są tworzone na bazie jednostek polowych, w których poborowi przeznaczeni do służby w tych jednostkach, przechodzą dodatkowe szkolenie, niezbędne do wykonywania zadań specjalistycznych, np.: minowania portów, obsługi umocnionych posterunków lekkiej artylerii, niszczenia urządzeń komunikacyjnych, pasów startowych etc. Aby to zrozumieć należy prześledzić system szkolenia armii /zał.2/.

Kończąc chciałbym omówić organizację obrony cywilnej. Jest to ważna część obrony totalnej, powołana do ochrony ludności w razie wojny. Jest ona formowana lokalnie. Każde miasto lub dystrykt wiejski posiada własną organizację wojenną. Komendantem obrony cywilnej jest zazwyczaj komendant brygady pożarniczej. Główne zadania obrony cywilnej to:

- 1/ ochrona ludności /np.: alarmowanie o zagrożeniu z powietrza, budowanie oraz wykorzystywanie budowli ochronnych i - jeżeli jest to konieczne - ewakuacja ludności/;
- 2/ ratownictwo /np.: gaszenie pożarów, udzielanie pomocy poszkodowanym/.

Jak wspomniałem, trzonem lokalnej obrony cywilnej jest brygada pożarnicza. W razie wojny jest ona wzmocniana okoliczną ludnością. Przeważnie są to kobiety i mężczyźni, którzy przekroczyli wiek obowiązkowej służby wojskowej. Wszyscy mężczyźni i kobiety nie pełniący służby w siłach zbrojnych, obronie terytorialnej czy jakiegokolwiek ochotniczej organizacji są zobligowani do służby w lokalnej obronie cywilnej. Z obowiązku tego wyłącza się tylko chorych, dzieci i kobiety z małymi dziećmi.

Gminy /miasta/ są podzielone na małe dystrykty pomocy, które składają się z grup pomocy. Jest to powszechna samoobrona realizowana w ramach obrony totalnej, dająca ludziom poczucie bezpieczeństwa i sposobność uczestniczenia w zarządzaniu i decydowania o sobie.

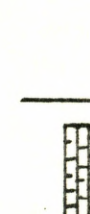

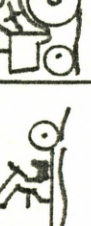
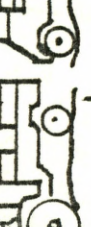
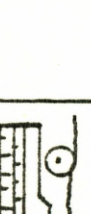

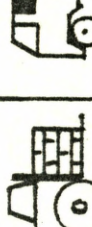
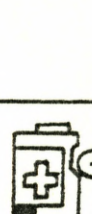

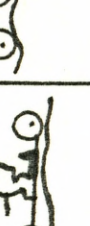
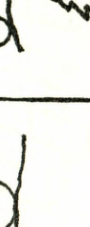
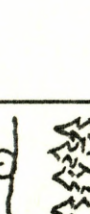

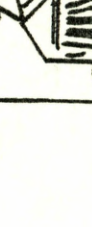

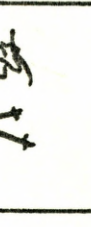

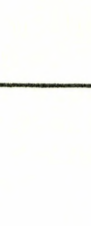
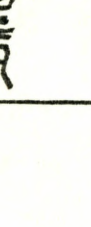

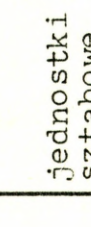
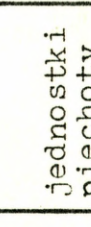
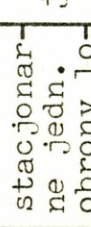
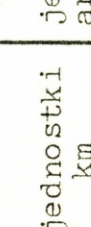
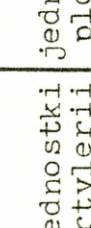
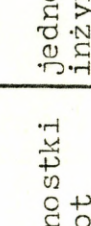
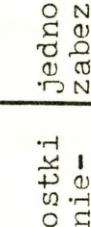
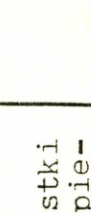
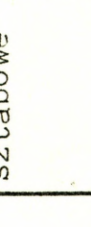
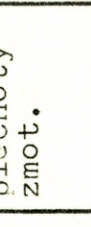
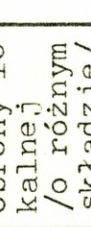

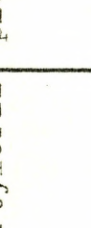
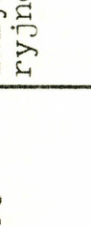
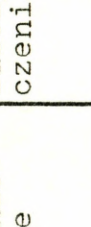

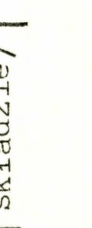

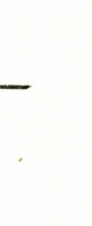

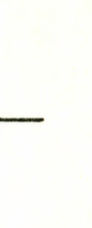

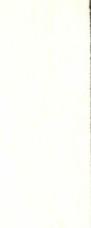

W miastach i gminach wiejskich, które rozmieszczone są w rejonach przewidywanych działań militarnych, siły obrony cywilnej mogą składać się z jednostek specjalnych, np.: plutonów

ratowniczych przeznaczonych do zwalczania pożarów, niesienia pierwszej pomocy medycznej, oczyszczania pól minowych, ratownictwa budowlanego. Plutony składają się z 90 ludzi, w tym 6 zawodowych strażaków. Plutony są wyposażone w sprzęt pożarniczy, buldożery, sprzęt do rozminowania, zestawy pierwszej pomocy. Do poszukiwania ludzi znajdujących się w zawałonych budowlach wykorzystuje się specjalnie wyszkolone psy ratownicze. W niektórych miastach znajdują się specjalistyczne pododdziały, wyposażone w sprzęt do wykrywania i likwidacji skutków uderzeń bronią jądrową i chemiczną. Wszystkie te jednostki są kierowane przez sztab obrony cywilnej rozmieszczony w ochranianym rejonie i dobrze wyposażony w środki łączności.

Reasumując - istotą obrony cywilnej w czasie pokoju jest organizacja ratownictwa oparta na brygadach pożarniczych, transporcie sanitarnym, szpitalach etc. W czasie wojny organizacja ta wzmacniana jest przez okoliczną ludność, przygotowywaną w czasie pokoju do służby w obronie cywilnej.

Obrona terytorialna, obrona cywilna i lokalna administracja są zorganizowane w sposób, który umożliwia im łatwą współpracę i skuteczne użycie posiadanych sił i środków. Jest to niezbędny warunek, aby jednostki polowe mogły osiągnąć zamierzone rejony i wykonywać swoje ważne zadania.

JEDNOSTKI OBRONY LOKALNEJ

<p>tworzy się w całym kraju;</p>	<p>główne obiekty obrony</p> <ul style="list-style-type: none"> - porty i rejony desantowania, - przejścia graniczne, - lotniska, - węzły komunikacyjne; 	<p>są formowane lokalnie</p> <ul style="list-style-type: none"> - krótki czas mobilizacji; 	<p>mobilizowane są w pobliżu rejonów rozwinięcia czasu "W";</p>	<p>składają się z rezerwistów, posiadają inne uzbrojenie i organizację jak np. jednostki polowe.</p>			
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							

stacjonarne jednostki obrony lokalnej / o różnym składzie /

jednostki piechoty zmot.

jednostki sztabowe

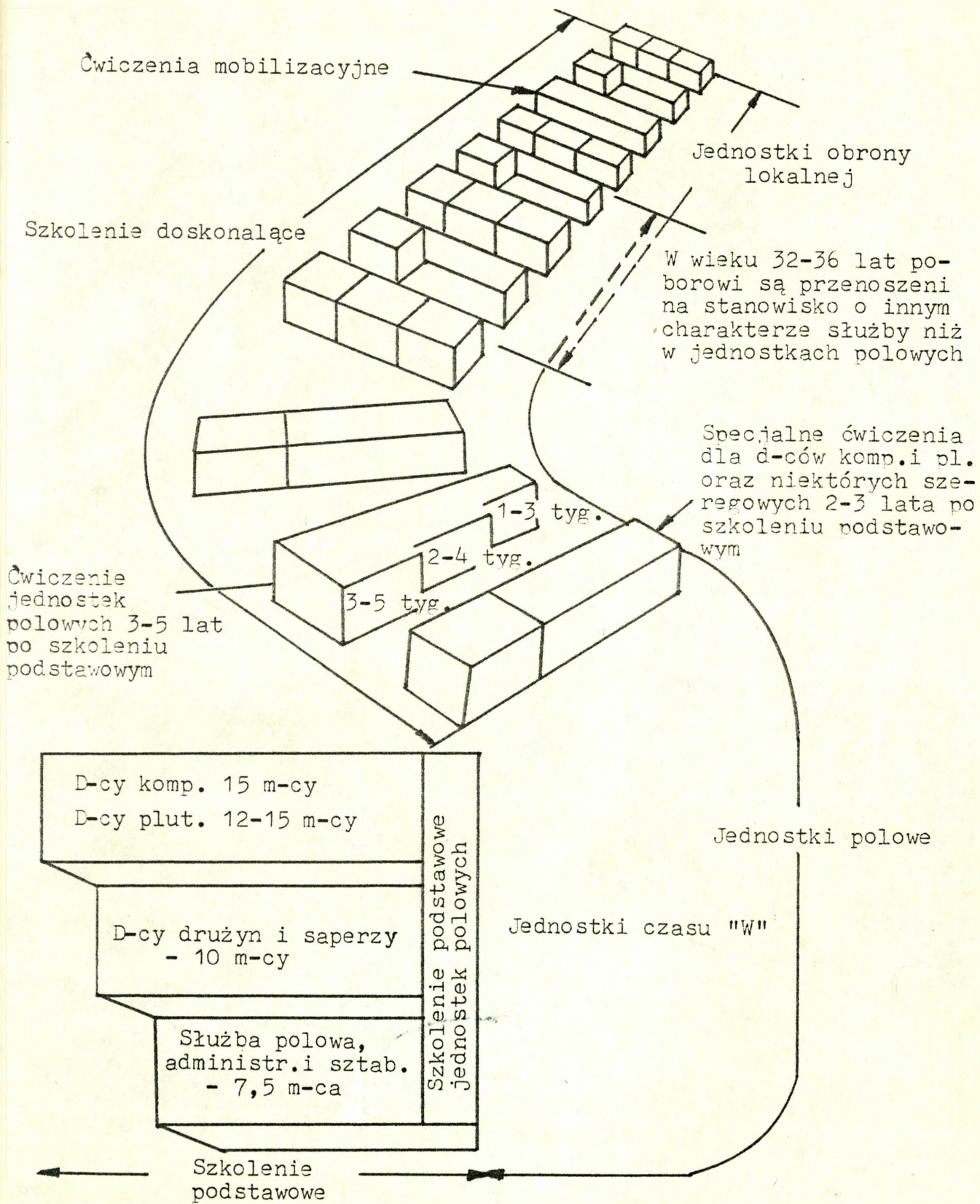
jednostki km

jednostki artylerii

jednostki plot

jednostki inżynierijne

jednostki zabezpieczenia

SYSTEM SZKOLENIA

